

*Părintelui Mitropolit Andrei,
la împlinirea vârstei de 75 de ani*

Fotografii: Ionuț Chifa

Grafică și Tehnoredactare: Rotund Perfect

Texte alese de: Maria Bob și Cosmina Tămaș

Editura Renașterea 2023

Piața Avram Iancu, nr. 18

RO - 400117, Cluj-Napoca

Email: editura_renasterea@yahoo.com

www.renasterea-cluj.ro

Tel: 0264-599649

Icoane târzii

Album realizat sub coordonarea
Preasfințitului Benedict Bistrițeanul,
Episcop-vicar

ISBN 978-606-607-449-0

Editura Renașterea
Cluj-Napoca, 2023

Frumoșii noștri bunici

Cu mai mulți ani în urmă, în timpul studiilor în afara țării, am primit un îndemn care m-a lăsat nedumerit în acea vreme. Mi se cerea atenție la chipurile bătrânilor de acasă, cu pecetea vârstei și a experienței încrustată adânc, într-un gest ultim de înmagazinare, de teaurizare, ca să rămână, să se vadă și să fie transmise, mai ales pentru atunci când nu se vor mai putea afla. Și nu pentru că oamenii nu vor mai îmbătrâni, ci pentru că le va fi greu, tot mai greu, să îmbătrânească frumos.

Acest gând mi-a rămas în minte până când, primind din mâna lui Dumnezeu slujirea de episcop, mi-a fost dată deodată și misiunea de a peregrina prin eparhie, prin sate și orașe, pentru slujbe, pentru binecuvântare și pentru a vizita comunități. Mulți oameni am întâlnit în cei aproape patru ani de slujire arhierască. Însă atenția maximă mi-a fost înspre bătrânii frumoși, de altfel destul de numeroși prin parohiile noastre, multe îmbătrânite. Chipuri luminoase, zâmbete discrete, gesturi cuviincioase și foarte multă rugăciune – acestea sunt elementele prin care se măsoară cineva care îmbătrânește frumos. Este prezentă în aceste situații o altfel de estetică, cu valoare de esență, ce merge înspre originile frumosului, în firea lui neatinsă de artificial, denunțând orice prezență a vreunei cosmetici exterioare mincinoase, dar și cu trimeri înspre ceea ce va să fie, la acel „filocalic” al mântuirii, pe care-l recunoști în adâncul firii bune a omului, cu ochii curățiți de limpezimea Duhului.

Se cere răbdare, pentru că frumosul nu se oferă gratuit și imediat; se cere simplitate, pentru că numai cei săraci cu duhul pot să recunoască

cele ale Împărăției în cele ale timpului; se mai cere smerenie, pentru apropierea de biografiile tainice care le însoțesc trecerea prin această lume; apoi se cere bucurie, care să le răsplătească determinarea de a se dăruie de-o viață; dar și multă dragoste, care să se întâlnească cu brațele lor deschise și cu ospitalitatea lor boierească.

Întâlnirea bunicilor și a bunicuțelor, dialogul cu aceștia, schimbul de zâmbet și bucurie, toate îmi sunt sursă de tihnă și bucurios popas, înainte sau, mai ales, după liturghie și se constituie în ctitorirea unui iconostas de chipuri frumoase, care se asociază cu satele, cu bisericile noastre, cu geografia privilegiată a eparhiei noastre. Dar, mai ales, argumentează și confirmă instituția „bătrânului frumos” în mijlocul satului, construit după buna rânduială evanghelică suprapusă peste fiecare moment al vieții, dar și peste fiecare lucrare a zilei.

În sensul celor afirmate până acum, albumul „Icoane târzii”, pe care îl propunem căutătorilor de frumos, se înscrie în această preocupare constantă de a-i căuta și de a-i cinsti pe vârstnici pentru frumusețea anilor, pentru cuminența vieții, dar și pentru lumina chipului lor străveziu și de a-i teauriza într-o colecție vie de exemple la timpul prezent, ce se cere a fi privită și contemplată. În felul acesta poate să odihnească, să bucure, să reconforteze și, în cele din urmă să indice căi sigure de urmat, verificate și limpezite de cei care le-au parcurs cu seriozitate și curaj înainte de noi.

Acest proiect se încadrează fericit și anului omagial 2023 dedicat de Biserica noastră pastorației vârstnicilor și se dorește a fi un itinerariu vizual dedicat lor, care se parcurge în etape și, în felul acesta, va putea să surprindă și să uimească.

Fotografiile prezente în acest album îi reprezintă pe bunicii și părinții din satele eparhiei noastre. Acestea sunt realizate cu dăruire și talent de cel care ne însoțește în itinerariul pastoral și oferă celor

interesați informații și imagini de la diversele slujiri pe teren – doctorandul Ionuț Chifa. Sunt efectul tehnicii, însă, mai ales, sunt rezultatul atenției la detaliu și sensibilității la frumos ale celui care mănuieste aparatul.

Textele însoțitoare sunt alese cu atenție și potrivite cu imaginile din album de doamnele profesoare Maria Bob și Cosmina Tămaș de la Colegiul nostru Ortodox „Mitropolit Nicolae Colan”, apropiate nouă și cu multă deschidere la inițiativa unui astfel de proiect.

În cele din urmă, concepția grafică și designul albumului li se datorează Ralucăi și lui Florin Ghețea, care, cu consecvență și disponibilitate, ne sunt alături în proiectele editoriale mari, punând în lucrare talentul lor, dar și munca epuizantă pe care și-o asumă în slujba lucrului bine făcut.

Dedicăm acest album Părintelui Arhiepiscop și Mitropolit Andrei, „starețul nostru”, el însuși căutător la cuvintele bătrânilor, dar și discipol al multor bătrâni frumoși, care l-au format și l-au transformat în părinte pentru noi, cei din jurul său, la timpul prezent. Și acest lucru îl facem cu puțină vreme înainte de împlinirea vârstei de 75 de ani, ca un omagiu al nostru și prinos de recunoștință.

Nădărdim ca acest album să fie un exercițiu filocalic pentru o altfel de lectură – a chipurilor bătrâne, icoane de bunăcuviință, de înțelepciune și, mai ales, de frumusețe cuminte și așezată, pentru acum și pentru mai încolo.

† BENEDICT Bistrițeanul

Episcop-vicar
al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului

Dacă la bătrânețe,
în schimbul puterilor fizice ce se sting,
nu ar veni o oarecare experiență
duhovnicească,
atunci bătrânețea ar fi
deosebit de grea și umilitoare.
Umilitoare, pentru că omul
își pierde vrednicia autentică
și devine din ce în ce mai mult
un semi-animal.
Se pierde nu numai vederea și auzul, dar
chiar și receptivitatea
morală și agerimea intelectuală.

**Sf. Sofronie
Saharov**

Dreptul ca finicul va înflori
și ca cedrul cel din Liban
se va înmulți. Răsădiți fiind
în casa Domnului, în curțile
Dumnezeului nostru vor înflori.
Încă într-o bătrânețe unse se vor
înmulți și bine viețuind vor fi, ca
să vestească:
Drept este Domnul Dumnezeu
nostru și nu este nedreptate
întru Dânsul.

Psalmul 91, 12-15

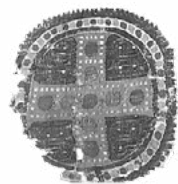
Oare nu la bătrâni sălăsluiește înțelepciunea și priceperea nu
merge mână în mână cu vârsta înaintată?

Iov 12,12

Vârsta trebuie să vorbească
și mulțimea anilor
să ne învețe înțelepciunea.
Dar duhul din om
și suflarea Celui Atotputernic
dau priceperea.

Iov 32,7-8

Trăiesc acum așa cum vreau să fiu când
voi muri. Când voi muri?
Când voi îmbătrâni!, zicem noi –
așa simțim noi moartea.
Cine crede că nu va îmbătrâni?
Dar spune-mi cum vei îmbătrâni! Credeți
că bătrânețea este departe? Nici nu vă
dați seama
când vă cuprinde.
Acolo, în grădină, pe unde
umblați, veți constata dintr-o dată că ați
început să îmbătrâniți.
Iar când vă încredințați că ați început să
îmbătrâniți atunci veți vedea că a început
să îmbătrânească
și bătrânețea voastră.
Atât de repede se scurge viața.

**Arhimandritul
Emilianos
Simonopetritul**

Bătrânețea este o cunună strălucită;
ea se află mergând pe calea cuvioșiei.

Pilde 16,31

De ce m-ați dus de lângă voi,
De ce m-ați dus de-acasă?
Să fi rămas fecior la plug,
Să fi rămas la coasă.

Atunci eu nu mai rătăceam
Pe-atâtea căi răzlețe,
Și-aveați și voi în curte-acum
Un stâlp la bătrânețe.

M-aș fi-nsurat când isprăveam
Cu slujba la-mpăratul,
Mi-ar fi azi casa-n rând cu toți...
Cum m-ar cinsti azi satul...

Câți ai avea azi dumneata
Nepoți, să-ți zică: "Moșu..."
Le-ai spune spuză de povești...
Cu Împăratul Roșu...

...

Așa... vă treceți, bieți bătrâni,
Cu rugi la Preacurata,
Și plânge mama pe ceaslov,
Și-n barbă plânge tata...

Octavian Goga Bătrâni

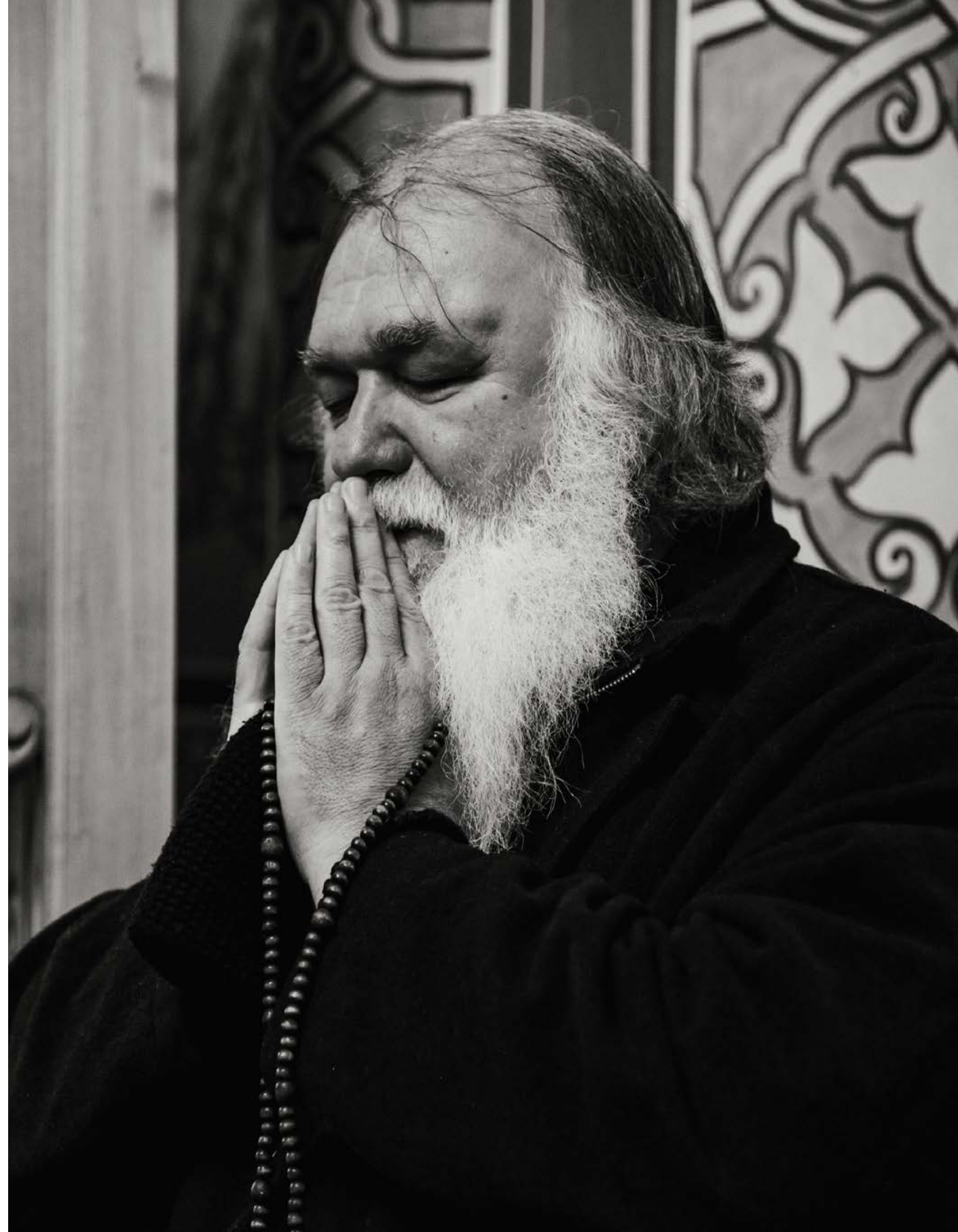
Stau lângă foc și mă gândesc
La toate cele pe care le-am văzut:
La pajiști – florile și fluturii
Verilor care-au trecut,
La frunzele galbene și la borangicul
Toamnelor care-au trecut
Cu ceața dimineților și soarele argintiu
Și vânt prin părul meu.
Stau lângă foc și mă gândesc
Cum va arăta lumea când va veni o iarnă
Ce nu va mai vedea primăvara.
Fiindcă sunt atât de multe lucruri
pe care nu le-am văzut încă:
În fiecare primăvară, în fiecare pădure
e un alt fel de verde.
Stau lângă foc și mă gândesc
La oamenii de-odinioară
Și la oamenii care vor vedea o lume
Pe care eu nu voi ști.
Însă, în toată vremea aceasta,
stau și mă gândesc
La vremurile de demult,
Ciulesc urechile
În așteptarea zgomotului
unor pași ce se întorc
Și a unor voci la ușă.

J.R.R. Tolkien

Faima celor tineri este puterea lor
și podoaba celor bătrâni părul lor cărunț.

Pilde 20,29

Până la bătrânețe și cărunțețe,
Dumnezeule,
să nu mă părăsești,
ca să vestesc brațul Tău la
tot neamul ce va să vină,
puterea Ta și dreptatea Ta,
Dumnezeule, până la cele
înalte, mărețiile pe care
le-ai făcut.
Dumnezeule,
cine este asemenea Ție?

Psalmul 70, 19-22

Omul care îmbătrânește, redevine copil.

Sofocle

Bătrânețe, școală-naltă
de povară și de scrum...
Cale aspră și ciudată,
unde n-am fost niciodată,
niciodată pân-acum...

Bătrânețe, traistă spartă
de-unde toate cad și pier...
Cade orice faptă moartă,
cade slava cea deșartă
și rămâne cea din Cer!

Bătrânețe, daltă bună,
care taie cu folos,
taie fala ce se-adună,
taie firea cea străbună
din Mireasa lui Christos!

Bătrânețe, tren de seară...
fără bani, fără bilet...
U-u-u!... ce iute zboară!
Si te duci din gară-n gară
către tainicul magnet...

Dar la urmă... Domnul știe!...
Colo-n slavă, la hotar...
vom sări de bucurie
și cu Domnul în vecie
vom fi tineri, tineri iar!...

Costache Ioanid
Bătrânețe

Mama-i de-acum bătrână și tata alb de tot.
Și cumpăna fântânii – o povară,
Când bivolii-nsetați și oile se strâng
Să fie adăpate către seară.

Dumineca, măicuța, în veșmânt cernut,
Cu busuioc în mână și-ntr-o năframă
Duce din bruma cât avem de grâu
O prescura de jertfă la icoana.

Atâta-i casa noastră: o vatră de sălaș
Unde se-ncinge focul și se coace pâine
O parte pentru prunci și alta la altar,
Spre pomenirea numelor străbune.

Ioan Alexandru
Casa părintească

Până la bătrânețea voastră Eu sunt
Același, până la adâncile voastre
cărunțele Eu vă voi ocroti.
Precum am făcut în trecut, Mă leg
înaintea voastră că vă voi ocroti
și vă voi izbăvi și în viitor.

Isaia 46, 4

Cu părul nins, cu ochii mici
Și calzi de duioșie,
Aieve parc-o văd aici
Icoana firavei bunici
Din frageda-mi pruncie.

Torcea, torcea, fus după fus,
Din zori și până-n seară;
Cu furca-n brâu, cu gândul dus,
Era frumoasă de nespus
În portu-i de la țară...

Căta la noi așa de blând,
Senină și tăcută;
Doar suspina din când în când
La amintirea vreunui gând
Din viața ei trecută.

De câte ori priveam la ea,
Cu dor mi-aduc aminte
Sfiala ce mă cuprindea,
Asemuind-o-n mintea mea
Duminicii preasfinte...

Șt. O. Iosif
Bunica

„Bisericuță din Albac,
Tu ești al vremurilor semn,
Tot bietul nostru plâns sărac
E-nchis în trupul tău de lemn.

Din ce-am cerut, din ce-am gândit,
Atâtea rugăciuni cuprinzi,
Și-atâta vis neizbândit,
Sub vechiul tău tavan de grinzi.

Tu știi cum ne-am trudit stingher
De-a pururi fără crezământ,
La Dumnezeu, acolo-n cer,
Și la-mpăratul pe pământ...

De-aceea, ostenit-acum,
De zile rele câte-au fost,
Bătrână, te-ai pornit la drum,
Să-ți deie frații adăpost.

Rămâi aici... fă-ți un popas
Fii sfetnic bun, din veac în veac,
Și spune-acasă ce-a rămas,
Bisericuța din Albac!”

Octavian Goga
Bisericuța din Albac!

Sfântă din icoane cu fața zâmbitoare,
Cu ochii de cărbune, cu părul ca de nea,
De-o bunătate rară, cu inima deschisă,
Curată ca și crinul. Așa-i bunica mea.

O, cum o văd și-acum, cu furca-n brâu înfiptă,
văd și simt cum trece prin mine un fior,
Căci parcă-aud și-acum povestea cu crăiese
Și fusul la ureche cum sfârâie ușor.

Această poezie îți este închinată,
Bunică scumpă, ție, din tot sufletul meu.
Ești sacră pentru mine și te asigur buno,
Că vie și măreață rămâne-vei mereu!

Nicolae Labiș
Bunica

Bisericuță veche din Ardeal
Tu stai și-acum ca vechi erou,
Ce mai răsună până azi
Și te revăd în gând din nou,
Bisericuță dintre brazi.
Te-a ridicat poporu-n sărăcie,
Și au trecut de-atuncea vremuri multe,
Ai dăinuit pe culmi de veșnicie,
Si vremurile-au să te asculte.
Cu tâmpile de viscole bătute,
Ai stat mereu de strajă sus în deal:
Bătrânilor credință și virtute,
Le-ai dat bisericuță din Ardeal.
Zidită-n iobăgie și-n dureri,
Tu cauți cu privirea înspre mâine
Și-nsemni nepoții robilor de ieri,
În luptă spre dreptate, pace, pâine!
Mă rog în catedrală (și frumoasă-i,
Înveșmântată-n aur și mărgean),
Dar pentru mine maică mai duioasă-i
Biserica din satul Ardelean.

Ana Blandiana
Bisericuță veche
din Ardeal

Ce pot să zic la 75 de ani?
Îi mulțumesc Domnului
pentru viața frumoasă pe
care am avut-o și pentru
toată dragostea care a fost
revărsată asupra mea.

Agatha Christie

Pe când se apropie de 70 de ani,
Omul, de fapt, se comportă
asemeni unui copil,
Săltând de bucurie când
zărește niște fructe de pădure,
Râzând din toată inima,
pe când se ia după bocitorii satului;
Simțindu-se bine în timp
ce construiește pagode din
cărămiduțe împreună cu alții
Sau uitându-se la propria reflexie
în apa adunată într-un bazin din
grădină.
Sub braț ține strâns o carte uzată,
La fel ca-n ziua când a plecat spre
școală prima dată.

Lu Yu

poet chinez din secolul al XII-lea

Aș spune deziderativ - că o îmbătrânire reușită e cea care constată cât de mult mai are de înaintat în cunoaștere, într-o cunoaștere spirituală. Care înmulțește întrebările, nuanțele, cercetările în jurul unor teme esențiale, încercând să le facă loc înăuntrul propriei persoane. Care privește lucrurile cu un spor de seninătate, dar fără a se lăsa sedentarizată.

Anca Manolescu

Stând sub bolta cerului
în timp ce stelele aplaudă,
Mi-am salutat tinerețea
pentru a redeveni copil,
mergând mai departe,
fără a trece pe la înțelepciune,
mestecând o gumă
cu gust de bicicletă,
care nu se termină
nici măcar atunci când pleci.
Și mai zic o dată,
ca să se știe pe de rost
În vremurile acestea
înnebunite după nimicuri
și slavă deșartă...
Repet iar și iar
până când mi se vor rupe
corzile vocale:
Acum, că suntem aici,
noi suntem nemuritorii.

Jovanotti

Nu există oameni obișnuiți.
Niciodată nu ai vorbit
unui muritor oarecare.
Națiunile, culturile, artele, civilizațiile –
acestea sunt trecătoare,
iar viața lor față de a noastră
e precum viața unei insecte.
Noi cu nemuritori glumim,
lucrăm, ne căsătorim, pe ei îi umilim
și exploatăm – orori nepieritoare
și splendori veșnice.
Asta nu înseamnă că trebuie
să fim tot timpul solemni.
Trebuie să ne și jucăm.
Dar bucuria noastră
trebuie să fie de felul –
și care e, de fapt,
felul cel mai vesel
celelalte care există între oamenii care,
de la bun început, se iau în serios
unul pe altul – fără frivolități,
fără superioritate,
fără aroganță.

C.S. Lewis

Cosmosul va îmbătrâni cândva,
toate vor muri. Stelele vor cădea
așa cum cad frunzele toamna,
dar biserica nu va păți nimic.
Are o tinerețe neveștejită.
Poate să se reînnoiască
prin harul Duhului Sfânt
și, în cele din urmă,
când toate vor pieri,
va străluci ca un fulger
mai presus de ceruri numai ea,
purtând coroana Dumnezeirii,
și va umple totul
cu prezența și slava ei.

**Arhimandritul
Emilianos
Simonopetritul**

Bătrânul,
spre deosebire de tineri,
care trăiesc cu iluzia
că pot conduce lumea,
trebuie doar
să vrea să fie sfânt.

Un bătrân
nu are nevoie de nevoință
și alte împliniri.
Trebuie doar să facă
pace cu Dumnezeu,
să-și analizeze viața
pe care a trăit-o și,
dacă va fi bun
în această lucrare,
tinerii îl vor căuta
și vor veni la el.

Pr. Andrei Tkacev

Fie ca bătrânețea să-ți fie asemenea copilăriei
și copilăria asemenea bătrâneții; astfel încât,
nici înțelepciunea să nu-ți fie plină de mândrie
și nici smerenia să nu fie fără de înțelepciune.

Fericitul Augustin

Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta,
cum ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău,
ca să trăiești ani mulți și să-ți fie bine
în pământul acela,
pe care Domnul Dumnezeuul tău ți-l dă ție.

Deuteronom 5, 16

Bătrânii
să fie treji, cinstiți,
întregi la minte,
sănătoși în credință,
în dragoste, în răbdare;
bătrânele de asemenea
să aibă, în înfățișare,
sfințită cuviință,
să fie neclevetitoare,
nerobite de vin mult,
să învețe de bine,
ca să înțelepțească
pe cele tinere
să-și iubească bărbații,
să-și iubească copiii,
și să fie cumpătate,
curate, gospodine, bune,
plecate bărbaților lor,
ca să nu fie defăimat
cuvântul lui Dumnezeu.

Tit 2, 2-5

Cel mai greu este de suportat moartea de către omul
căruia i se pare că doar el singur moare, și toată lumea este lăsată în viață.
Această greutate este și mai mare când prietenii plâng în jurul lui.
Omul simte atunci frica de moarte amestecată cu rușinea.

Sf. Nicolae Velimirovici

Suntem perfect fragili.
O tornadă, un cutremur,
un incendiu, o crimă,
o boală ne
spulberă oricând viața,
ca pe a unei gâze.
Faptul că ajungem
să trăim 80, 90, 100 de ani
nu exclude posibilitatea –
chiar probabilitatea ca,
în orice moment,
fluxul ființării noastre pământești
să se curme
ca și cum nici nu ar fi fost.

Marina Dumitrescu

Prin libertatea smereniei învățăm, ca într-o copilărie prelungită,
cum să primim și cum să răsplătim timpul ce ni s-a dat,
oferindu-i, la rândul nostru, tot ce avem mai de preț.
Pe o asemenea cale vom alunga întristarea
și, deci, nu vom risca să oitem
frumusețea paradoxală a rostului nostru.

Marina Dumitrescu

La bătrânețe, omul scapă în mod firesc de tot ce este exterior, îmbogățindu-se în interior. Cea mai mare catastrofă este atunci când trupul slăbește, iar sfințenia nu se adaugă, nici înțelepciunea nu sporește și nici experiența nu a crescut.

Pr. Andrei Tkacev

Căile bunei îmbătrâniri
sunt sunt bunele însoțiri.
Punerea vieții
sub semnul Prieteniei.
Însoțirea cu Poezia.
Frecventarea Frumuseții.
Așezarea în Biserică.
Mișcarea spirituală
într-un teritoriu
al Culturii și al Crucii.
Să te lași
continuu cultivat,
mereu însămânțat
cu bune semințe.

Costion Nicolescu

Omul are înlăuntrul prezentului toate dimensiunile timpului.
Trăirea corectă a timpului coincide cu trăirea corectă a prezentului.
Iar trăirea corectă a prezentului îl ajută pe om
să se apropie de adevărul care nu e desființat de timp.

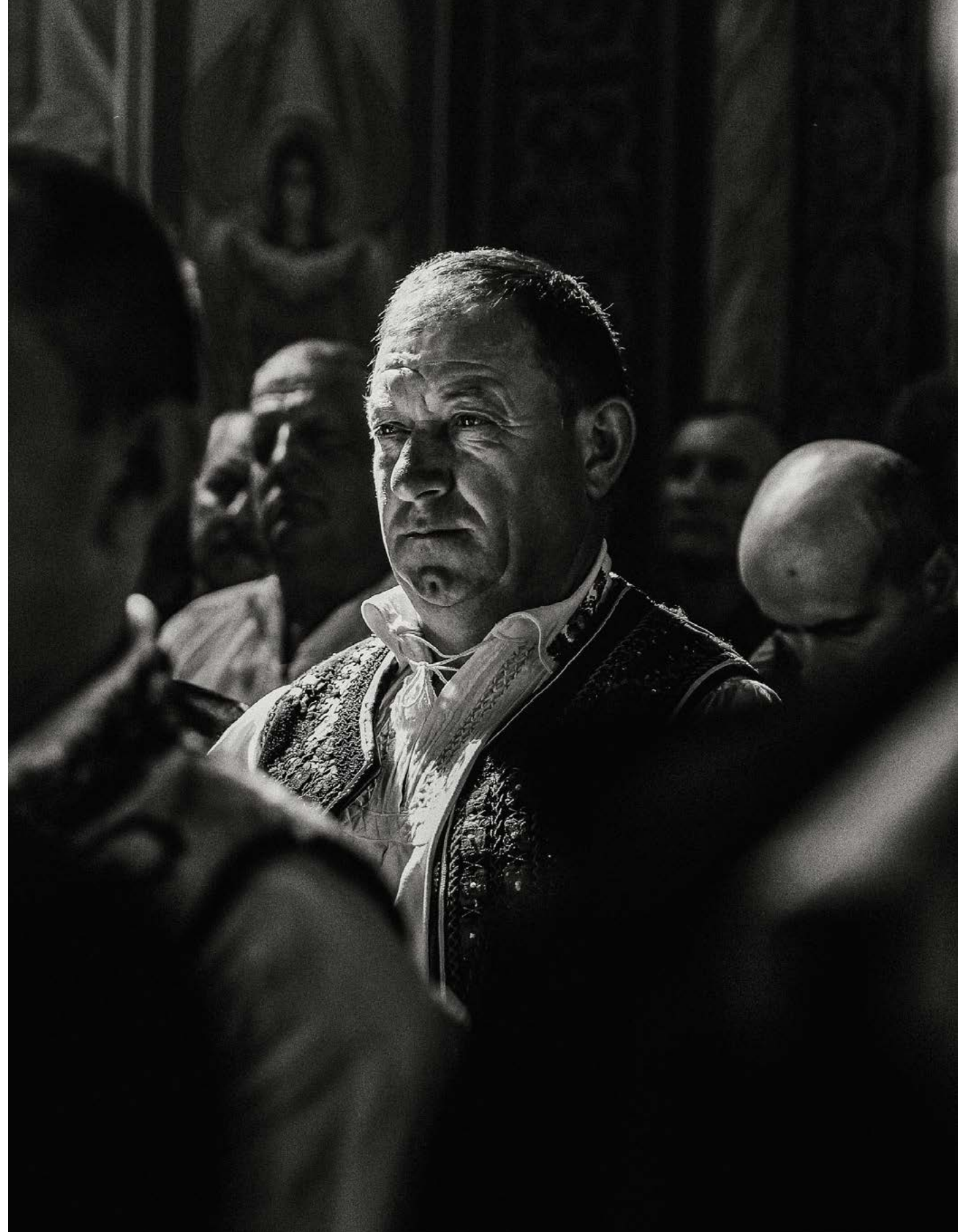
Georgios Mantzaridis

O, ce frumoși ne sunt părinții,
Părinții mei, părinții tăi!
Așa frumoși sunt numai sfinții,
Numai ființa lacrimii!

Putem trăi în voie bună
Și fără aur sau argint.
E greu să nu ai un prieten,
Străin ești fără de părinți.

Noi știm că ei de dragul nostru
Își poartă crucea bucuroși,
Viață lungă dă-le, Doamne,
Și ține-i veșnic sănătoși.

Grigore Vieru
Frumoși ca sfinții

Adu-ți aminte de zilele cele de demult,
cugetă la anii neamurilor trecute!
Întreabă pe tatăl tău și-ți va da de știre,
întreabă pe bătrâni, și-ți vor spune.

Deuteronom 32, 7

Pe cel bătrân să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni
ca pe un părinte; pe cei tineri, ca pe frați.
Pe femeile bătrâne îndeamnă-le ca pe niște mame,
pe cele tinere ca pe surori, în toată curăția.

1Timotei 5, 1-2

Educația este hrana tinereții, bucuria bătrâneții,
podoaba bunăstării, refugiu și consolare
din calea greutăților și invitație la har în suflet.

Fericitul Augustin

Tinerii și fecioarele, bătrânii cu
tinerii, să laude numele Domnului,
că numai numele Lui s-a înălțat.
Lauda Lui pe pământ și în cer.

Psalmul 148, 12-13

Înaintea celui cărunt să te scoli,
să cinstești fața bătrânului și să te temi
de Domnul Dumnezeuul tău.
Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Levitic 19,32

Îmbătrânirea
este și acest lucru:
asumi, în marea trecere,
ca un fluviu intrând în deltă,
identitățile celor din care
ești compus, măcar genetic,
dacă nu și spiritual.
Ești mai mult
decât tu însuși,
devii o fire plurală,
mai înainte de a deveni
una cu marea.

Augustin Ioan

Mintea noastră
trebuie să
îmbătrânească frumos.

Cum?

Mai întâi trebuie
să exprime adevărul.

Puterea minții
lucrează eficient
numai în adevăr.

Dr. Pavel Chirilă

Munca
este o binecuvântare,
un dar de la Domnul.
Munca revigorează trupul
și reîmprospătează mintea.
Dacă Domnul
nu ar fi lăsat munca,
omul ar fi rânțezit.
Cei care sunt silitori,
muncesc până la
adânci bătrâneți.

**Sfântul
Paisie Aghioritul**

Fie ca bătrânețea
să-ți fie asemenea
copilăriei și copilăria
asemenea bătrâneții;
astfel încât,
nici înțelepciunea
să nu-ți fie plină de mândrie
și nici smerenia
să nu fie fără de înțelepciune.

**Fericitul
Augustin**

Până și vederea se
îmbunătățește cu trecerea
anilor. Când suntem tineri,
vedem bine; când suntem
bătrâni, vedem departe.

Mirko Badiale

Nu mă lepăda la vremea bătrâneților;
când va lipsi tăria mea, să nu mă lași pe mine.
Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine și voi înmulți lauda Ta.

Psalmul 70, 10;15

Și era Moise de o sută
douăzeci de ani,
când a murit;
dar vederea lui nu slăbise
și tăria lui nu se îpuținase.

Deuteronom 34, 7

Când îmbătrânim,
lepădăm multe piei:
a orgoliului,
a aroganței,
a dorinței de stăpânire,
a pesimismului,
a grosolăniei,
a egoismului,
a nepăsării...
Uau, e bine
să fii bătrân!

**Stephen
Richards**

Cât despre riduri... pfoai!
De ce nu am avea riduri?
Medalii de onoare
de pe urma
susținerii
îndelungate
a eforturilor
din acest
război.

C.S. Lewis

Îmbătrânirea e asemănătoare urcatului pe munte;
respiri mai greu, dar priveliștea e mult mai bună.

Ingrid Bergman

Exprimă-ți vârsta
în numărul
de prieteni
pe care îl ai,
iar nu în ani.
Exprimă-ți viața
în numărul
de zâmbete,
iar nu de lacrimi.

John Lennon

Cel care
își păstrează
abilitatea
de a vedea
frumosul nu
îmbătrânește niciodată.

Franz Kafka

Îmbătrânesc, deci trăiesc.

Dr. Pavel Chirilă

Ridurile
de la bătrânețe
sunt cele
mai frumoase
opere ale vieții,
cele din care copiii învață
să-și citească
visurile.

Marc Levy

Când într-o bună zi vei privi în urmă,
vei constata că de fapt înfloreai.

Morgan Harper Nichols

Râsul
e atemporal.
Imaginația
nu are vârstă.
Iar visurile
sunt
nepieritoare.

Walt Disney

